

Arrest

nr. 291 453 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VANBRABANT
Jan Jacobsplein 5
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANBRABANT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u Ghanees staatsburger en bent u geboren in het dorp Gbirigi, behorende tot de regio Gonja. U behoort tot de Gonja bevolkingsgroep. U volgde negen jaar onderwijs. Wanneer u niet naar school ging hielp u uw familie op het land. U heeft een (half)broer die imam is in het dorp. U was homoseksueel en ging een relatie aan met A.A.(B.), een melkverkoper van Fula afkomst die tijdelijk in de buurt van uw dorp Gbirigi zijn tent had opgezet. Op 18 augustus 2011 vernam u van uw halfbroer Ab. dat hij roddels over u had opgevangen. In het bijzijn van de hele familie vroeg hij u of u homoseksueel was en zei dat homoseksualiteit verboden was volgens de koran. Nadat u aan iedereen kenbaar maakte homoseksueel te zijn, wist u dat men u zou straffen en besloot u het familiehuis te verlaten.

U vertrok eerst naar een zus van uw moeder in hetzelfde dorp en reisde de volgende dag naar Sefwi Boako, gelegen in de westelijke regio van Ghana. U vond er werk in een plantage. Tijdens uw twee jaar lang verblijf in Sefwi Boako begon u zich te interesseren voor het christendom en bezocht u een kerk. Omdat homoseksualiteit ook in het christendom verboden was besloot u zich niet meer als homoseksueel te zien. Daar u met uw werk niet veel verdiende en u een beter leven wilde, reisde u op 17 september 2013 per bus vanuit Ghana via Burkina Faso naar Niger. Vanuit Niger trok u naar Libië. Vanuit Libië zette u uw tocht verder naar Italië, waar bij aankomst op 31 oktober 2015 uw vingerafdrukken werden genomen en een asielprocedure werd opgestart. U wachtte uw procedure niet af en reisde daags na uw aankomst in Italië verder naar Duitsland, waar u op 2 november 2015 aankwam en alwaar uw vingerafdrukken werden genomen. Op 24 oktober 2016 heeft u er een verzoek om internationale bescherming ingediend stellende dat u een bekeerling was en hierom door u familie werd vervolgd. Op 6 februari 2018 werd een weigeringsbeslissing genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan uw asielmotieven. U bleef een hele tijd illegaal bij vrienden en reisde vervolgens naar Frankrijk waar u enkele weken op straat terecht kwam. U besloot om terug te keren naar Duitsland. Onderweg in de trein werd u bij een controle door de politie meegenomen naar een politiekantoor omdat u niet in het bezit was van een geldig verblijfsdocument. Op 20 juli 2016 werden uw vingerafdrukken genomen door de dienst immigratie. U kreeg een negatieve beslissing die u via een advocaat aanvocht. Op 13 januari 2020 heeft u een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend in Duitsland waarvoor op 25 juni 2021 een weigeringsbeslissing werd genomen. U besloot echter in september 2020 naar België te vertrekken, waar u op 17 september 2020 aankwam. Op 29 september 2020 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest bij een eventuele terugkeer naar Ghana door de moslimgemeenschap te worden gedood omdat u bekeerd bent tot het christendom. Ook vreest u uw familie omdat ze op de hoogte zijn van uw homoseksualiteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest neer van een consultatie bij Artsen Zonder Grenzen in Brussel (Project migration), waarin klinische psycholoog, H.S., op 14 juni 2021 schrijft dat deze u zag, u vervolgens tien keer op consultatie werd gezien en één keer werd ontvangen door psychiater, dr. M., die u medicatie voorschreef. U omschreef bij uw therapeuten uw problemen in Ghana waarop werd geconcludeerd dat u kampte met “réactions de type post-traumatique avec des possibles affects psychotiques secondaires”, waarvoor een regelmatige en blijvende psychologische en psychiatrische opvolging werd aangeraden. Verder legt u een doorverwijsbrief neer opgesteld door uw psycholoog, H.S., waarin deze een psychologische en psychiatrische opvolging voor u vraagt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo blijkt u bij de DVZ te hebben aangegeven dat u uw gesprek/gehoor zowel in het Engels als in de Gondja taal kan voeren (zie verklaring betreffende procedure d.d. 15/10/2020, vraag 2 a en b). Uit een mail van uw raadvrouw, mr. L.V., op 2 februari 2022 –daags voor uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS)-, verzoekt ze tijdens uw persoonlijk onderhoud om bijstand van een tolk “Gurma” (zie mail raadvrouw d.d. 02/02/2022 in het administratieve dossier). Daar uit uw verklaringen bij de DVZ geen enkel gewag van de Gurma taal werd gemaakt, zoals uw raadvrouw placht te schrijven, werd jullie meegedeeld dat het CGVS niet beschikt over tolken Gurma en Gondja. Er werd jullie verder meegedeeld dat het persoonlijk onderhoud in het Engels gehouden zou worden en dat u moest aangeven indien de taal van het onderhoud niet verstaanbaar zou zijn (zie mail Protection Officer W. U., d.d. 02/02/2022). U liet op het einde van uw persoonlijk onderhoud op 3 februari 2022 onomwonden weten dat u de Engelse taal die tegen u werd gesproken tijdens uw persoonlijk onderhoud op 3 februari 2022 goed had verstaan (notities persoonlijk onderhoud d.d. 03/02/2022 –verder “notities” CGVS I, p.27). Ook gaf u er aan dat u alle gestelde vragen goed had begrepen (notities CGVS I, p.26,27). Daar uw raadvrouw aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud opmerkte dat u het moeilijk had om over gevoelens te praten met een man, in tegenstelling tot praten over gevoelens met een vrouw, werd u door uw Protection Officer meegedeeld dat er tijdens het tweede persoonlijk onderhoud hierop teruggekomen zou worden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u dan ook steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u op 28 juni 2022 gehoord door een Protection Officer van het vrouwelijk geslacht.

Bij een vraag tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, of uw Protection Officer op voorhand iets moest weten en/of rekening moest houden, of u vragen had of opmerkingen, stelde u dat dit niet het geval was (notities persoonlijk onderhoud d.d. 28/06/2022 –verder “notities” CGVS II, p.3). Omdat uit informatie verstrekt door de Duitse autoriteiten (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge) bleek dat u in het kader van uw asielpcedure aldaar werd bijgestaan door een tolk die het Twi machtig is (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.1), werd u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS wel nog de mogelijkheid gegeven om bijgestaan te worden van een tolk Twi. Wanneer deze maatregelen aan u werden verduidelijkt, stelde u inderdaad ook Twi te spreken (notities CGVS II, p.2), maar opperde dat uw Engels beter was dan Twi. Na enkele vragen en antwoorden tussen 9u21 en 9u37 in het Twi te hebben gehoord, gaf u aan dat u uw persoonlijk onderhoud liever in het Engels wilde verder zetten (notities CGVS II, p.2,3). Vanaf 9u41 werd u verder dan ook op uw verzoek gehoord in het Engels. U verklaarde aan het einde ook alle vragen te hebben verstaan, mits enige bijkomende uitleg wanneer deze was vereist.

Wat betreft de door u neergelegde twee attesten van uw klinisch psycholoog, H.S., waarin deze op 14 juni 2021 schrijft dat u er werd gezien en u vervolgens tien keer op consultatie kwam. Voorts werd gemeld dat u één keer werd ontvangen door psychiater, dr. M., die u medicatie voorschreef. U gaf aan dat u sinds uw verhuis vanuit het Klein Kasteeltje naar het opvangcentrum in Alseberg geen psycholoog meer zag daar deze niet voorhanden bleek in het nieuwe opvangcentrum. U verklaarde verder dat u slaapproblemen had door stress en u, om te kunnen slapen, elke avond een medicijn nam waarvan u de benaming niet kende. Andere (gezondheids)problemen stelde u niet te hebben (notities CGVS I, p.4,5). U maakte doorheen uw persoonlijk onderhoud geen verder gewag van eventuele problemen en gaf op het einde van het gesprek aan dat u niets had toe te voegen aan uw relaas (notities CGVS I, p. 26). Aan het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS antwoordde u op een vraag naar uw gezondheidstoestand, dat het u goed ging en gaf bij een vraag, of u iets wilde opmerken alvorens uw persoonlijk onderhoud verder te zetten en of uw Protection Officer met iets rekening moest houden, dat u niets op te merken had en in staat was om het onderhoud te hebben (notities CGVS II, p.3). U maakte doorheen het hele gesprek geen specifieke opmerkingen en gaf op het einde van uw persoonlijk onderhoud aan niets meer toe te voegen te hebben (notities CGVS II, p.32).

Wat betreft de inhoud van de door u neergelegde attesten, dient te worden opgemerkt dat documenten in het kader van een asielpcedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek. Hoe dan ook bevat het rapport enkel de bevindingen van uw therapeut die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen.

Waar in het attest uw therapeut stelt dat u tijdens uw consultaties uw problemen in Ghana omschreef waarop werd geconcludeerd dat u kampte met “réactions de type post-traumatique avec des possibles affects psychotiques secondaires” waarvoor een regelmatige en blijvende psychologische en psychiatrische opvolging werd aangeraden, kan erop gewezen worden dat u de door u aangehaalde problemen in Ghana niet aannemelijk maakte zodat uw psychologische toestand bezwaarlijk kan verbonden zijn aan de motieven van uw verzoek om internationale bescherming. Voor zover dit attest nog als enigszins ondersteunend document kan dienen -gelet alle bovenstaande vaststellingen- doet een therapeut overigens enkel vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan – rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van het mogelijk opgelopen trauma waarnaar in het attest verwezen wordt, maar de therapeut kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij het mogelijk trauma werd opgelopen. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart Ghana te hebben verlaten omdat u er uw leven riskeert daar u tot het christendom bent bekeerd en omdat u er homoseksueel was (notities CGVS I, p.22 en CGVS II, p.9,31).

Echter dienen er vooreerst ernstige vraagtekens worden gezet bij de door u geschetste persoonlijke (leef)situatie in Ghana. Uw opeenvolgende verklaringen bij de Duitse asiel dienst, als bij de DVZ en op het CGVS zijn immers zo uiteenlopend dat er geen enkel geloof meer aan kan worden gehecht.

Zo is het opvallend dat u in Duitsland en in België zich bedient van verschillende identiteiten. Waar u tegenover de Duitse asielinstanties **A.Fam.** verklaart te heten en geboren te zijn in **Accra** op [... **1996**] (zie informatie Bundesamt für Migration und Flüchtlinge d.d. 06/08/2021 en zie Bundesamt für Migration und Flüchtlinge "Bescheid" d.d. 13/02/2020, p.1), beweert u tegenover de Belgische asielinstanties dan weer **F.A.I.** te zijn, geboren in **Gbirigi** op [... **1994**] zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020, vraag 1, vraag 2, vraag 3, vraag 4, vraag 5 en notities CGVS I, p.3). Gewezen op deze uiteenlopende identiteitsgegevens stelde u: "Eh... weet u... eh... ik had problemen in mijn land, ik kwam naar Libië dus eh... voordien, daar dus hoorden we over Duitsland, dat is niet zoals België, hier geef je echte ID, als je daar je naam geeft en het is een naam van Ghana, als je geen paspoort van je land hebt, kunnen ze je deporteren, daarom besloot ik niet mijn echte naam te geven. Ik zei dat ik Adam heette, dat is de naam van mijn grootvader verstaat u en Fan. is geen echte naam, dat was verzonnen en ik zei dat ik op 18 sept in 1996 was geboren, maar dat is niet mijn leeftijd zoals in België, in België vertelde ik de waarheid en zei ook van waar ik echt kwam" (notities CGVS II, p.25). Uw uitleg in Duitsland over uw identiteit te hebben gelogen en in België de waarheid te vertellen omdat u bang was te worden "gedeporteerd", is niet afdoende. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat deze ten aller tijde zijn werkelijke identiteitsgegevens opgeeft wanneer hiernaar wordt gevraagd. Van uw nieuw opgegeven naam, geboorteplaats en –datum legt u overigens ook geen enkel begin van bewijs neer. Daar waar u bij de DVZ nog stelde in **2013 een paspoort** te hebben bezeten –d u echter in Libië zou zijn verloren (zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020, vraag 28), gaf u op het CGVS plotsklaps aan dat u in Ghana over **geen enkel identiteitsdocument** zou hebben beschikt, zelfs **geen paspoort** (notities CGVS I, p.4). Uw algemene geloofwaardigheid komt hiermee volledig op de helling te staan en doet bovendien vermoeden dat u mogelijks Ghanese identiteitsdocumenten achterhoudt omdat de inhoud ervan niet overeenkomt met uw beweringen, zij het in Duitsland, zij het in België.

Behalve dat uw verklaringen aangaande uw identiteit niet consistent zijn, geeft u ook nog een uiteenlopende uitleg over uw familiesamenstelling en de namen van uw verwanten. Zo verklaarde u in Duitsland dat uw vader **F.Ab.** heet en uw moeder **A.A.I.** (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.4). Uw ouders zouden luidens uw verklaringen aldaar reeds 5 jaar gescheiden zijn geweest en zou u tijdens de schoolvakanties bij uw moeder in het dorp Atakura in de centrale regio in Ghana hebben gewoond en tijdens uw school bij uw vader in Gbirigi (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.3,4). Uit uw verklaringen tegenover de Belgische asielinstanties stelt u dan weer dat uw vader **A.A.I.** heet en uw moeder **A.K.** (zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020, vraag 13 en notities CGVS I, p.14). U stelde verder dat u enkel in het dorp Gbirigi woonde –voor uw vertrek naar Sefwi Boako in 2011- en uw ouders nooit elders hebben geleefd (notities CGVS I, p.5,14). Waar u op het CGVS stelde dat u sinds het vertrek uit uw dorp Gbirigi **geen contact** meer had met uw ouders (notities CGVS I, p.14,15), gaf u in Duitsland aan dat u op dat moment **contact had met uw moeder** (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.3). Ook blijkt u opvallend incoherent wanneer u dient te vertellen hoeveel (half)broers en (half)zussen u dan wel heeft. Zo sprak u in Duitsland over **één zus**, die voor haar huwelijk samen met u bij uw moeder woonde (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.3,6) en **drie half-siblings** langs vaders kant met wie u geen contact had (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.4). Bij de DVZ hield u het op **één volle broer**, **Ba.A.I.**, **één halfzus** langs **moeders kant**, **Fus.** –wiens familienaam u niet wist te melden en **twee halfbroers langs uw moeders kant**, **Abr. (I.)**, en **A.** –wiens familienamen u niet wist te melden (zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020, vraag 17). Wanneer u op het CGVS werd gevraagd om de namen van uw (half)broers en (half)zussen op te sommen gaf u de volgende namen op: **Bar. A.I.**, uw volle broer, **Ib.Is.** en **zus F.Is.**, uw halfbroer en halfzus langs uw moeders kant. U stelde verder in totaal met **vier kinderen** te zijn geweest, gaf aan dat uw siblings geen andere namen hadden en dat u geen andere siblings had (notities CGVS I, p.15). Waarom u uw **broer A. niet meer vernoemde** is dan ook een raadsel. Verder is het treffend dat u in de loop van uw verhaal nog eens aangeeft dat **Ib.** nog drie broers had, **A.**, **T.** en **Ka.** (notities CGVS I, p.23), wat haaks staat op uw eerdere bewering thuis met 4 kinderen te zijn geweest, waarvan één volle broer en de rest half-siblings (notities CGVS I, p.15). Nog meer bijzonder is vast te stellen dat u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS ineens op de proppen kwam met nog een **broer, A.b.**, die **imam** was in het dorp en met wie u problemen had gekend maar die u nooit had vernoemd in uw eerdere verklaringen (notities CGVS II, p.18).

Wel sprak u van een zekere **A..**, als **imam** van het dorp, met wie u problemen placht te hebben, doch benoemde u deze man **niet als uw broer** (notities CGVS I, p.22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u telkens wat verzint om een draai te geven aan uw verhaal.

Daar uw verklaringen zodanig uiteenlopen geeft u helemaal geen duidelijk beeld over uw leefsituatie in Ghana voor uw vertrek naar Europa, noch welke mensen daadwerkelijk deel uitmaakten van uw leven aldaar, wat nochtans van primordiaal belang is als deel van het onderzoek dat het CGVS voert naar uw ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Behalve dat u geen inzicht bood in uw leefsituatie in uw land van herkomst, is het opvallend dat uw beweerde asielmotieven ook nog uiteenlopend te noemen zijn. Zo verklaarde u in Duitsland dat u als christen –uw moeder zou van huize uit christen zijn maar tot de islam zijn bekeerd na haar huwelijk met uw vader- Ghana besloot te verlaten omdat u op de begrafenis van uw vader, die net zoals zijn hele familie moslim was, niet wenste mee te doen aan bepaalde moslim-begrafenisrituelen. U zou verder ook door een broer van uw vader met een stok zijn geslagen. U vreesde dan ook voor uw leven omdat u door de familie van uw vader, als christen, werd vervolgd (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.5,6). Andere vertrekmotieven stelde u er niet te hebben gekend (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.7).

Treffend is dan ook vast te stellen dat u ten overstaan de Belgische asielinstanties aangeeft dat u uw land van herkomst behalve omwille van uw christen zijn heeft verlaten ook omwille van uw homoseksualiteit uit uw land bent vertrokken daar uw familie u hierom naar het leven stond (zie vragenlijst CGVS d.d. 21/06/2021, vraag 5). Gevraagd waarom u ten overstaan de Duitse asielinstanties nooit verklaarde homoseksueel te zijn (geweest), gaf u aan: “Neen, ik was bang om te zeggen dat ik homo ben. Ik sprak alleen over het christendom.” (notities CGVS I, p.20). Gewezen op het feit dat u om bescherming kwam vragen in Duitsland, werd u opnieuw gevraagd waarom u er nooit vertelde over uw homoseksualiteit. U gaf hierop aan: Het is een geheim voor mij. Ik wil niet zeggen dat ik homo ben. Sommige mensen hebben dat niet graag, zo'n activiteiten...Ik heb gezegd dat ik gedoopt ben. Wanneer je christen bent, is dat niet goed om homoseksuele dingen te doen. Ik heb het gewoon zo gelaten. Ik wou er niet over praten. Z. – een man uit uw woonregio in Ghana (notities CGVS I, p.17)- was ook daar. Ik wou het niet doen. Ik was daar bang voor.” (notities CGVS I, p.20). Uw uitleg is echter niet afdoende voor uw nalaten. Het CGVS kan immers niet inzien hoe een landgenoot in Duitsland te weten zou komen wat u aan de Duitse asieldiensten vertelt, indien u het niet zelf vertelt, daar uw verklaringen vertrouwelijk zijn en enkel dienen voor uw asielprocedure.

Hoe dan ook, aangaande uw bewering homoseksueel te zijn geweest in uw land en er een relatie te hebben gehad met A.B./A. (zie vragenlijst CGVS d.d. 21/06/2021 en notities CGVS I, p.8 en notities CGVS II, p.8), dient te worden vastgesteld dat in het licht van de elementen in uw dossier het CGVS er echter niet van overtuigd is dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst is het verbazingwekkend dat u aangeeft: “Ik ben homo, homoseksueel, in mijn dorp” (notities CGVS I, p.7), wanneer u wordt gepolst naar een mogelijke lidmaatschap bij een organisatie of partij in uw land. Op een vraag of u in uw land dan lid was van een organisatie voor homoseksuelen antwoordde u evenwel ontkennend (notities CGVS I, p.7). Even verder in uw relaas vertelt u opnieuw meermaals dat u homoseksueel bent en dat u omwille hiervan vreest naar Ghana terug te keren daar uw familie moslim is en homoseksualiteit niet wordt toegelaten (notities CGVS I, p.11,13,20,22,24,26). Even verder laat u dan weer uitschijnen dat u sinds uw bekering tot het christendom geen homoseksueel bent/meer wil zijn (notities CGVS I, p.24,25). Daar u niet helemaal duidelijk overkwam voor wat betreft uw seksuele oriëntatie, werd u opnieuw de vraag gesteld of u homoseksueel bent. U antwoordde daarop: “Eh, nu niet” (notities CGVS II, p.9). Uitgenodigd om meer uitleg te geven over wat u bedoelde, stelde u: “Voordien in Ghana was ik homoseksueel en ik kreeg problemen erdoor met mijn familie en ik was toen weg van mijn city, naar een andere city omdat ik problemen kreeg met de mensen in mijn city, ze waren moslims, ze sloegen me, mijn broer die niet van (de)zelfde moeder is maar van (de)zelfde vader hij maakte me problemen. Ik ben dus naar die andere city gegaan, Sefwi Boako, dat is in Western region in Ghana”. Vervolgens liet u uitschijnen dat u na dit verhuis uit uw dorp naar Sefwi Boako u zich niet meer als homoseksueel zag (notities CGVS II, p.9).

U gaf tevens aan dat uw homoseksualiteit deel uitmaakt van uw verleden en dat het geen deel uitmaakt van uw toekomst (notities CGVS I, p.25). Daar waar het CGVS nog wel kan volgen dat u mogelijks zou hebben kunnen twijfelen aan uw seksuele oriëntatie, werden u bijkomende vragen gesteld aangaande uw ontdekking van uw homoseksualiteit en over uw beweerde relatie met A.B./A.. Echter, na u te hebben gehoord, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie en homoseksuele relatie met A. (zie vragenlijst CGVS d.d. 21/06/2021 en notities CGVS I, p.8 en notities CGVS II, p.8). U legt immers enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ ontdekking van uw homoseksuele geaardheid.

Vooreerst is uw algehele uitleg over uw relatie met A. helemaal niet realistisch en incoherent te noemen. Zo is het opvallend dat u de enige persoon waarmee u in Ghana een relatie erop nahield en dat gedurende ongeveer twee jaar (notities CGVS II, p.14), u eerst A.B. noemt om tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud te stellen dat hij A.A. heet. Daar B. mogelijks een afgeleide vorm kon zijn van A., werd u dan gevraagd of A. nog anders werd genoemd of nicknames had. U ontkende dit en herhaalde dat het A. A. was. Geconfronteerd met de door u eerder opgegeven naam B., moest u lachen, stelde u zich te hebben vergist en hield voor dat het toch A. B. was en niet A. A., waarmee u dan ook duidelijk ontkende dat A. de familienaam van A. zou zijn (notities CGVS II, p.8,9). Dat u uw enige partner een verkeerde naam geeft is dan ook uitermate bedenkelijk te noemen. A. stelde u verder voor als een ongeveer zevenentwintigjarige rondtrekkende veehoeder van Fula afkomst die melk verkocht op de markt in uw town. Op het moment van jullie kennismaking zou u zelf ongeveer vijftien jaar oud zijn geweest (notities CGVS II, p.12,13). Gevraagd of A.i. vrouw en kinderen had stelde u dit niet te weten daar u dat nooit had gevraagd (notities CGVS II, p.14). Nagegaan wie dan wel had voorgesteld om een relatie aan te gaan, vroeg u om de vraag te herhalen. Wanneer u de vraag werd herhaald, stelde u na enig nadenken dat u de vraag niet verstond (notities CGVS II, p.15). Om te achterhalen welk stuk van de gestelde vraag u niet had verstaan, werd u voorgesteld dit te verduidelijken aan uw Protection Officer. U zei: "U zei iets over dat iemand een relatie voorstelde van ons?", wat er verder ook duidelijk op wees dat u wel degelijk de vraag van uw Protection Officer had begrepen. Wanneer u werd beaamd dat u de vraag goed had verstaan werd u opnieuw voorgesteld om uit te leggen wie van jullie het initiatief nam samen een relatie te beginnen. U antwoordde: "Als je een man ziet en die is gay dan stel je voor om samen een relatie te hebben, je kan niet iemand vragen "kan je A. vragen of die interesse heeft"? Als iemand iets wil doen zoals dat, moet je dat zelf aan die persoon vertellen... Hij was diegene die het voorstelde". U verklaarde verder dat hij u had gezegd u graag te mogen en u op de man af vroeg om samen een relatie te beginnen (notities CGVS II, p.15). Het is echter uitermate bedenkelijk dat een man van Fula afkomst, die rondtrekkende veehoeder is in de bushes rond uw dorp, het zou hebben aangedurfd om een minderjarige jongen van de plaatselijke gemeenschap die hij op de markt zag, openlijk te vertellen dat hij hem graag mag en vragen om samen een relatie aan te gaan. In de door u geschetste context, dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard in Ghana, ook niet door de Fula-gemeenschap en homoseksuelen het risico lopen om aangegeven te worden opgepakt door de politie is het beeld dat u ophangt niet doorleefd te noemen (notities CGVS II, p.17,18). De door u geschetste homofobe leefomgeving in acht nemend, is ook uw verdere uitleg, samen met A. samen in uw dorp fysiek met mekaar in het openbaar te zijn geweest –u beweerde mekaar op straat te hebben gekust, jullie niet te hebben verborgen omdat jullie niet bang waren, totaal hallucinant (notities CGVS II, p.18,19). Wanneer u hierop werd gewezen, boog u echter plotsklaps uw eerdere bewering om en stelde dat u beiden dan in de bush waren, niet in de city en haaks op uw eerdere voorstelling van de feiten, dat u zich binnen bevond (notities CGVS II, p.19). Deze frappante inconsistenties doen dan ook vermoeden dat u ter plaatse wat feiten verzint waarover u niet eerder heeft nagedacht. Daar uw relatie met A. niet overtuigt, kan er evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering door iemand te zijn betrappt, wat ter ore zou zijn gekomen van uw halfbroer die imam was, die op zijn beurt u ermee voor de ogen van de hele familie confronteerde (notities CGVS II, p.18,20). Zelfs indien u in een hachelijke situatie zou zijn terechtgekomen waarbij uw familie u zou hebben geconfronteerd met geruchten over uw seksuele oriëntatie, is het uitermate bedenkelijk dat u niet zou hebben geprobeerd om u uit de benarde situatie te draaien en ten minste te ontkennen een relatie erop na te hebben gehouden met een man. Uw insinuatie, aan uw hele familie te hebben gemeld dat u homoseksueel bent, is in de door u geschetste homofobe leefomgeving waarin u samenwoonde met uw strenggelovige familie, niet overtuigend -te meer u liet uitschijnen dat uw halfbroer eigenlijk niet zeker kon geweten hebben van uw relatie met A. (notities CGVS II, p.20,21).

Behalve dat uw relatie met A. niet overtuigt, is uw bewering homoseksueel te zijn (geweest in Ghana) niet aannemelijk. Gepolst wanneer u ontdekte dat u homoseksueel bent, vroeg u zich luidop af "ontdekt?" (notities CGVS I, p.24).

Wanneer u de vraag opnieuw werd gesteld, gaf u aan: "Het is niet om te leren. Het kwam in mijn hoofd en ik moest dat doen". Daar uw antwoord te vaag was werd u uitgenodigd om in uw eigen woorden wat meer

uitleg te geven. U gaf daarop aan: "Ik heb daar interesse in, daarom deed ik het. Ik moest het niet leren.". Wederom gepolst hoe u ontdekte dat u die interesse had, zei u: "In Afrika, in Ghana, doen we dat, maar is het illegaal. Het is niet wettelijk. In de grote stad doen we dat. Ik hoorde erover en ik had er ook interesse in". Daar u nog steeds helemaal geen uitleg bood hoe u zich realiseerde aangetrokken te zijn geweest tot personen van hetzelfde geslacht werd u die vraag opnieuw gesteld. U reageerde daarop met: "Wat bedoel je?". Opnieuw werd u gevraagd hoe u wist dat u interesse had homoseksueel te zijn, waarop u enkel vertelde dat homoseksueel zijn betekent dat een man met een man samen slaapt (notities CGVS I, p.24). De vraag hoe u zelf wist dat u dan met een andere man wilde slapen beantwoordde u niet en vroeg u om deze te herhalen. Vervolgens wees u naar uw homoseksuele relatie met A. en stelde dat u als christen het niet meer wil doen in Europa, maar wel in Afrika (notities CGVS I, p.24). Gevraagd of A. zich als homoseksueel zag, antwoordde u eerder vaag: "Weet u, homoseksueel, dat is niet eh... dat is niet iets zoals vandaag dat ik verder homoseksueel wil zijn verstaat u?" (notities CGVS II, p.16). U aangegeven dat u helemaal niet duidelijk was, werd u gevraagd om wat verduidelijking wat u daar mee bedoelde. U repliceerde: "U vroeg: zag hij zich als homoseksueel, laten we zeggen hij had er interesse in, hij accepteerde om het te zijn en ik koos er ook voor". Inpikkend op uw uitleg werd u dan gevraagd of men kan kiezen om homoseksueel te zijn. U antwoordde: "Ja je kan dat kiezen" (notities CGVS II, p.16). Behalve dat u duidelijk niet in staat bent om te vertellen hoe u heeft ontdekt op personen van hetzelfde geslacht te vallen, is uw uitlating dat men voor homoseksualiteit kan kiezen frappant. Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon.

Behalve deze merkwaardige uitlatingen en het feit dat u nog steeds geen inzicht bood hoe u in Ghana er achter kwam homoseksueel te zijn, werd u gevraagd om meer uitleg te geven hoe het kwam dat u eens u verhuisd was uit uw dorp naar een andere plaats in Ghana, geen homoseksueel meer was. U vertelde echter naast de vraag om hoe u op een cacaoplantage werkte en waaruit uw werk bestond (notities CGVS II, p.10). U werd er dan ook op gewezen dat u moest antwoorden op de gestelde vraag. U vervolgde door te stellen dat in die nieuwe woonplaats allemaal christenen woonden en dat u zich begon te interesseren voor het christendom. Gevraagd wat dit allemaal te maken had met het feit dat u eens verhuisd niet meer homoseksueel was, wees u enkel op het feit dat homoseksueel zijn verboden is in Ghana, zowel door de autoriteiten als door de gemeenschap (notities CGVS II, p.10). Wanneer u opnieuw werd gevraagd om meer uitleg hoe u uw verhuis zag als het einde van uw homoseksualiteit, vermeldde u uw partner A.i B. die in de bush woonde en zei u niet naar buiten te zijn kunnen gaan wanneer u dat wilde (notities CGVS II, p.10). Daar u duidelijk gewoon rond de pot bleef draaien en helemaal geen inzicht bood wat u allemaal met uw ontwijkende antwoorden bedoelde, werd u gevraagd wat het voor u betekende homoseksueel te zijn. U antwoordde net zoals in uw eerste persoonlijk onderhoud vaag: "Ik was erin geïnteresseerd verstaat u?" (notities CGVS II, p.10), en herhaalde opnieuw wat homoseksualiteit betekende stellende dat u geïnteresseerd was in de seksuele daad (notities CGVS II, p.10). Op de vraag hoe u er achter was gekomen dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht antwoordde u: "A. is een man, geen vrouw" (notities CGVS II, p.30). Gevraagd welke gebeurtenissen u dan deden beseffen tot personen van hetzelfde geslacht te vallen zei u enkel dat u de daad fijn vond (notities CGVS II, p.10). Voor u A. ontmoette stelde u nooit aangetrokken te zijn geweest tot personen van hetzelfde geslacht (notities CGVS II, p.29) en gaf aan dat moest u geen seksuele relatie met A. zijn aangegaan u zich niet als homoseksueel hebben gezien. U stelde immers: "als je geen seks hebt met een man kan je niet homoseksueel zijn ... dat kan niet" (notities CGVS II, p.30). Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit als gevolg van het opdoen van een eerste seksuele ervaring waarvoor u koos zet uw bewering homoseksueel geaard te zijn volledig op de helling en bewijst bijkomend dat u homoseksualiteit niet beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon maar als een verworven keuze als gevolg van externe omstandigheden. Dat u bovendien nog stelt in Europa geen homoseksuele relaties erop na te willen houden omdat u christen bent geworden maar wel homoseksuele relaties in Afrika zou willen hebben, is niet serieus te noemen. Het is immers niet te vatten dat u in Afrika, meer bepaald in uw land van herkomst, Ghana, voor een homoseksuele relatie zou gaan, maar in Europa aangeeft ervan af te zien omdat u christen bent (notities CGVS I, p.26). Een dergelijke uitleg doet dan ook vermoeden dat u zich bewust een profiel wil toemeten waarvan u weet dat dit niet wordt aanvaard in uw land van herkomst en u bijgevolg bescherming nodig acht.

Wat betreft uw voorgehouden interesse en bekering tot het christendom dient tot slot te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen elke coherentie missen en bij gevolg niet overtuigen.

Daar u beweerde zich als homoseksueel te hebben gezien in Ghana en u na uw verhuis naar Sefwi Boako zich aangetrokken voelde tot het christendom, werd u gevraagd wat het christendom dan over homoseksualiteit zegt. U reageerde als volgt: "VZ lacht... zo voordien eh... ik was homoseksueel, nu ben

ik gedoopt tot christendom dus mag ik niet aan homoseks doen, ik heb dus gekozen om niet homoseksueel te zijn." (notities CGVS II, p.28), een opmerking waarbij u alweer naar homoseksualiteit verwees als zijnde een keuze. Nagegaan wat maakte dat u besloot over te stappen naar een religie die homoseksualiteit niet accepteert, omzeilde u de vraag door te stellen: "Moslim en christendom zijn niet zelfde" (notities CGVS II, p.28). Erop gewezen dat de vraag om homoseksualiteit handelt en gevraagd hoe u zich besloot te bekeren tot een geloof dat homoseksualiteit niet aanvaard en of dat voor u dan geen dilemma vormde, stelde u: "Ja de beiden zijn er tegen daarom kies ik ervoor om niet homoseksueel te zijn, dus ik koos om christen te worden en omdat ik christen ben geworden is het ook niet toegelaten om homoseksuele daden te stellen ... Neen weet u, iedereen moet kiezen wat die doet, we moeten niet slecht zijn. Ik weet dat homoseksueel zijn niet goed is, maar hun mening/gedachte (VZ zegt lett "mind") eh onze "mind", de man man relatie, dat is niet goed maar we kiezen ervoor om homoseksueel te zijn. Christendom en homoseksueel zijn, ja, ik koos om te veranderen, ik kan niet naar de kerk gaan en homo zijn ik mag ook bv geen alcohol drinken. Wanneer ik zei tegen mezelf ik ga homo worden, mijn mama en papa waren er niet bij, dus ik besloot het te doen, hetzelfde was met de religie, ik ben veranderd naar christendom. Wederom wijst u dan ook enkel naar homoseksualiteit als een verworven keuze die men te pas en te onpas kan laten vallen indien het beter uitkomt.

Treffend is overigens vast te stellen dat u bij een vraag naar uw religie bij de DVZ, verklaarde moslim te zijn en specificeerde dat u tot de sunni strekking behoorde (zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020, vraag 8). Deze verklaring staat echter haaks op uw verklaringen tijdens uw asielprocedure in Duitsland waar u liet uitschijnen christen te zijn, dat tijdens de begrafenis van uw vader in Ghana de moslimrituelen u vreemd waren en u die niet kon/wilde uitvoeren, dat uw moeder als christen was geboren, doch bekeerd tot de islam na haar huwelijk en dat u in Duitsland uiteindelijk bent gedoopt. U gaf er dan ook aan als christen uw moslimfamilie in Ghana te vrezen (zie Niederschrift über die Anhörung gem. § 25 AsylG am 19.12.2017 in Bielefeld, p.5,6). Dat u bij de DVZ bij een vraag naar uw religie aangeeft moslim te zijn, op het CGVS aangeeft voor uw bekering naar het christendom praktiserend moslim te zijn geweest die naar de moskee ging in uw woonplaats en dat uw broer in uw dorp waar u steeds woonde tot 2011 een imam is (notities CGVS I, p.11,13) doch in Duitsland laat uitschijnen dat de moslimgebruiken u vreemd zouden zijn omdat u christen bent valt niet met mekaar niet te rijmen. Verder is het opvallend dat u op 21 juni 2021 ten overstaan de DVZ verklaart dat u in Ghana reeds problemen had met uw moslimfamilie omdat u christen was geworden (zie vragenlijst CGVS d.d. 21/06/2021, vraag 5). Op het CGVS liet u verder ook uitschijnen dat u in Ghana tot de SDA (Seventh-Day Adventist) behoorde en dat u in Europa katholiek bent geworden en u in 2018 in Duitsland liet dopen door een (notities CGVS I, p.11,12 en CGVS II, p.26). Nog merkwaardiger zijn uw beweringen tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS waar u aangaf dat u zich in het christendom begon te interesseren wanneer u in 2011 uit uw dorp Gbirigi verhuisde naar Sefwi Boako waar u een kerk bezocht, doch u zich nog niet had bekeerd tot het christendom (notities CGVS II, p.25). Geconfronteerd met al deze uiteenlopende verklaringen over uw christen zijn/bekering en gevraagd hoe het komt dat u zoveel verschillende versies van feiten vertelt, reageerde u enkel met "Neen dat zei ik niet" ... "het moet een misverstand zijn" (notities CGVS II, p.26,27). Een loutere ontkenning van vastgestelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden is echter niet serieus en biedt geen verduidelijking waarom u geen coherente verklaringen kan afleggen over één van de hoofdredenen waarom u internationale bescherming vraagt. Bovendien werden u uw verklaringen bij de DVZ voorgelezen en tekende u deze voor akkoord, zonder enige correctie door te voeren, moest er inderdaad een misverstand zijn geweest bij het vermelden van uw religie (zie verklaringen DVZ d.d. 15/10/2020). Zonder uw verklaring verder tegen te spreken dat u zich in Duitsland in een kerk heeft laten dopen, is het toch ook wel merkwaardig te noemen dat u zelfs niet de moeite heeft genomen om voor uw vertrek naar België uw doopcertificaat mee te nemen, wat men nochtans kan verwachten van een persoon die bewust heeft gekozen om van geloof te veranderen (notities CGVS II, p.26). Evenmin is het te vatten hoe u van uw interesse in de kerk van de Zevende Dag Adventisten in Ghana u ineens tot hetatholicisme wenste te bekeren. Gevraagd waarom u dan ineens koos om katholiek te worden, antwoordde u: "Er is geen Afrikaanse kerk in Europa, zoals Pentecostals, de meerderheid is katholiek dus ja ik ben in Duitsland gedoopt in de katholieke kerk". Behalve dat het moeilijk te geloven is dat er in een land als Duitsland geen Pinkstergemeenschap zou zijn geweest –een merkwaardige opmerking gelet uw eerdere interesse voor de Adventisten van de Zevende Dag- werd u gevraagd of het voor u dan allemaal hetzelfde was of u wilde behoren tot de protestantse kerk dan wel tot de katholieke kerk –die nochtans in dogma verschillen. U antwoordde daarop: "In Ghana daar is christendom 1 ding, het is allemaal gelijk. Voor mij persoonlijk ik aanbid God, de rest is niet belangrijk" (notities CGVS II, p.26,27).

Daar u aangaf dat het u voor u enkel het aanbidden van God belangrijk was en de rest niet van belang, werd u gevraagd wat dan maakte dat u precies besloot om christen te worden, daar elke gelovige God aanbidt. U verklaarde echter vaag en ontwijkend: "Ja christen, ja.. als je christen bent aanbid je God... ja maar mijn familie wilde me doden, ik wilde van ze afscheiden, ik had geld van mezelf, dus ik hing niet van

ze af, ik kon doen en gaan waar ik wilde ... zoals ik zei ik wilde niet tot zelfde religie als mijn familie behoren, ik wilde ze niet in mijn leven om wat ze met me hadden gedaan, ik vergeet dat nooit" (notities CGVS II, p.27). Het lijkt er dan ook op dat uw voorgehouden wil om u te bekeren niet voortkwam uit een oprechte interesse in het christendom, doch enkel een blijk was om u af te zetten tegen uw familie van wie u verder stelt eigenlijk niet te hebben afgehangen. Wat er ook van zij, daar u aangaf voor uw vertrek naar Europa binnen de christelijke gemeenschap te hebben gewoond in uw land en verder geen problemen in Ghana kende, noch met uw autoriteiten, noch met medeburgers (notities CGVS II, p.31), kan het CGVS niet inzien waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om u buiten uw geboortedorp te vestigen, ver van uw familie, met wie u overigens stelt geen contact meer te hebben (notities CGVS II, p.4,9,10).

Wat betreft uw stelling te weinig te hebben verdiend met het werk op een plantage in Sefwi Boako en u hierom had besloten om uw land te verlaten ten einde voor uzelf betere levensomstandigheden te vinden (notities CGVS II, p.24), dient te worden opgemerkt dat dit door u aangehaalde probleem van louter socio-economische en persoonlijke aard is, dat verder niet ressorteert onder de Geneefse Conventie, noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "art. 48/3 en 48/4, 62 Vw, art. 17 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, art. 1, par. A, al 2 van het Vluchtelingenverdrag, de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en art. 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM)."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

Het Commissariaat is van oordeel dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door de heer AL. geschetste leefsituatie en identiteit nu hij zich bediende van een verschillende identiteit in België en Duitsland en hij ook nog een uiteenlopende uitleg geeft over diens familiesamenstelling.

Verzoeker is het niet eens met de bestreden beslissing en meent wel degelijk in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut, dan wel subsidiaire bescherming.

De heer AL. heeft in Ghana of elders nooit over een ID-kaart of paspoort beschikt. De foto van zijn geboortecertificaat nam hij wel mee op zijn vlucht en hij heeft dit verloren in Libië. Bij de overzet naar Italië werd zijn telefoon en dus ook een foto van zijn geboortecertificaat afgenomen. De verklaringen zijn op dat gebied dan ook niet tegenstrijdig nu er een taalkundig misverstand was tussen een paspoort en het geboortecertificaat.

Zie blz. 3 § 4 van de beslissing en welke luidt:

"[...]

De heer AL. is in 2014 aangekomen in Libië. Hij heeft tijdens zijn vlucht enkel een foto van zijn geboortecertificaat meegenomen. De heer AL. heeft op vraag van zijn advocaat een kennis gecontacteerd in Libië die via via contact legde met de neef van de heer AL. en aan wie hij de geboortecertificaat had gegeven. De neef woont ook in Gbirigi en maakte hem (een foto) van de geboortecertificaat over zoals heden gevoegd aan het verzoekschrift.

Met betrekking tot het gezin waar de heer AL. opgroeide is de samenstelling complex om te begrijpen maar eenmaal men een onderscheid maakt tussen de halfbroers en -zussen en een volle broer langs moederskant en begrijpt dat deze kant het kerngezin vormde voor de heer AL. naast het gezin van halfbroers- en zussen langs vader zijde wordt de zaak duidelijker.

Ba. is de enige volle broer van de heer AL., Abu., F., F. Ib., de halfbroers- en zus terwijl A., T. en K. de halfbroers zijn langs zijde van zijn vader. De schrijfwijze van de naam is A. en niet Abe. zoals verkeerdelijk werd genoteerd in het tweede interview voor CGVS (CGVS II, nlz. 18).

Ten tweede trekt het CGVS de verklaringen van de heer AL. in twijfel over diens relatie met de heer B. in Ghana en over zijn homoseksualiteit in het algemeen.

De heer AL. had een seksuele relatie met de heer A.B.. Deze schrijfwijze is de enige juiste en dit in tegenstelling tot wat in de beslissing wordt geschreven, A.B..

De ontmoeting ging vanzelf en gebeurde op weinig complexe wijze. A. is als Fula meer wit dan de heer AL.. Hij houdt daar van en zo zijn zij aan de praat geraakt. Personen binnen de Fula reizen verder rond dus zij hebben sowieso geen thuis en dus ook familie. Het heeft dan ook geen zin om te polsen of zij getrouwd zijn of niet.

Het CGVS vindt het ten derde volstrekt hallucinant dat de heer AL. zou hebben beweerd dat zij in de straat en dus in het openbaar hebben gekust.

Het dorp van de heer AL. ligt in de bush. Het is niet zo dat er in dat dorp überhaupt straten zijn. Alles is bijna bush rondom het dorp. De heer AL. maakt een onderscheid tussen binnenshuis en buitenshuis. Hij kuste dus buitenshuis maar met dien verstande dat dit steeds in de bush was en niet in het dorp.

Zie in die zin:

[...]

Doorheen de beslissing wordt ook gewezen dat de heer AL. steeds stelt dat homoseksualiteit een keuze zou zijn en dus hij zijn seksualiteit niet op doorleefde wijze zou beleven.

Dit is niet correct.

In de Ghanese samenleving wordt homoseksualiteit gezien als een afwijking die kan worden genezen en als iets tegennatuurlijk. Het wordt met andere woorden binnen deze samenleving, net als in de westerse samenleving enkele decennia geleden als een keuze beschouwd. (COI Focus, GHANA Homoseksualiteit, 1 juli 2019)

Net als diens homoseksualiteit maakt ook de culturele achtergrond van de heer AL. deel uit van diens identiteit. De heer AL. wordt naargelang de omstandigheden meer getrokken door de ene of andere en bevindt zich in een constante tweestrijd. Deze tweestrijd is typerend voor personen die niet hebben geleerd om vrij om te gaan met hun seksuele geaardheid. Het is bevreemdend dat het CGVS deze nuance niet kent.

Ook nu weer. De heer AL. bevond zich in een zeer precaire situatie op het ogenblik er in 2020 een Dublinbeslissing werd genomen ten aanzien van hem en hij het opvangcentrum moest verlaten. Hij werd toen opgevangen door vrijwilligers en welke zorgden voor ons in een privaat appartement. Zij waren christen en zij hielpen hem om naar de kerk te gaan en dit ook tijdens de maanden toen slechts 15 mensen toegelaten waren omwille van de pandemie. Tot op vandaag is het Vaticaan van mening dat homoseksualiteit een keuze is en de heer AL. bevond zich wederom in een tweestrijd. Het christendom verwerpt homoseksualiteit maar de enige gemeenschap die hem wilde helpen was juist de christelijke gemeenschap. Indien men honger heeft en geen dak boven het hoofd, is de strijd voor het vrij beleven van diens seksualiteit niet meer van tel.

Verzoeker vraagt gelet op het bovenstaande Uw Raad in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker "2. Geboortecertificaat".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel 17 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, doch licht niet toe op welke wijze dit artikel door de bestreden beslissing geschonden wordt.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst kan worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake de motivering omtrent verzoekers identiteitsdocumenten stelt verzoeker dat hij nooit over een identiteitskaart of paspoort heeft beschikt, dat hij de foto van zijn geboortecertificaat verloren was in Libië en dat het een taalkundig misverstand betrof tussen een paspoort en het geboortecertificaat. Verder wijst verzoeker erop dat zijn familiesamenstelling complex is, wijst hij op het onderscheid tussen het kerngezin langs moederskant naast het gezin van halfbroers- en zussen langs vaderszijde, stelt hij dat Ba. zijn enige volle broer is en dat de schrijfwijze van de naam Abdi. en niet Abe. Is.

Verzoekers verweer betreft het louter ontkennen van de vaststellingen van verweerder en is niet dienstig ter weerlegging van de pertinente en draagkrachtige motivering die op basis van de voorhanden zijnde gegevens terecht stelt:

- verzoeker bediende zich van verschillende identiteiten in Duitsland en België en heeft hiervoor geen bevredigende verklaring;
- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over zijn identiteitsdocumenten, waarbij hij enerzijds verklaarde zijn paspoort te zijn verloren in Libië en anderzijds stelde nooit over identiteitsdocumenten te hebben beschikt;
- verzoeker legde manifest uiteenlopende verklaringen af over zijn familiesamenstelling en de namen van zijn beide ouders en verwanten.

Verzoeker legt in het kader van onderhavige beroepsprocedure een geboortetest neer. Daargelaten dat niet ernstig is dat verzoeker, die reeds bekend was met de asielpprocedure, niet eerder een document ter staving van zijn identiteit heeft bijgebracht, valt het loutere gegeven dat hij een geboortetest neerlegt niet te rijmen met zijn verklaringen dat hij in Ghana over geen enkel identiteitsdocument beschikte (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 februari 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 4). Bovendien dient vastgesteld dat het geboortetest slechts wordt bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

Voorstaande elementen inzake zijn inconsistente verklaringen omtrent identiteit en familiesamenstelling betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

5. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel geaard is en om die reden een vrees voor vervolging heeft.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van notities van de persoonlijke onderhouds blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Ghanese samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

6. Verzoekers relaas over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en bekering tot het christendom ontbeert echter geloofwaardigheid. Na de kennisname van de elementen in het dossier blijkt:

- verzoeker verklaarde in België dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij christen en homoseksueel is, terwijl hij ten overstaan van de Duitse asielinstanties nooit heeft verklaard homoseksueel te zijn (geweest), maar louter melding maakte van een vrees voor vervolging omdat hij christen was;

- uit verzoekers – eerder onduidelijke – verklaringen komt naar voor dat verzoeker sinds zijn bekering tot het christendom en zijn verhuis naar Sefwi Boako geen homoseksueel meer is, dan wel wil zijn (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 24-25; notities van het persoonlijk onderhoud van 28 juni 2022 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2), p. 9);

- verzoekers verklaringen over zijn relatie met A.B./A. zijn helemaal niet realistisch en incoherent: verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de naam van A.B./A., zijn enige partner in Ghana waarmee hij twee jaar een relatie onderhield (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8-9, p. 14); in het licht van de door verzoeker geschetste homofobe leefomgeving in Ghana en de Fula-gemeenschap, is niet aannemelijk dat A.B./A., een rondtrekkende veehouder in de bushes rond verzoekers dorp, het zou hebben aangedurfd om een minderjarige jongen van de plaatselijke gemeenschap die hij op de markt zag, openlijk te vertellen dat hij hem graag mag en te vragen om een relatie aan te gaan (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 12-15); verzoekers verklaringen met A.B./A. in het openbaar te hebben gekust in zijn dorp (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18-19) zijn geheel ongeloofwaardig, te meer omdat verzoeker – wanneer hierop gewezen – opeens geheel strijdig stelde dat ze in de bush waren, niet in de “city” en dat hij zich binnen bevond (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18-19); aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers relatie met A.B./A., kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker werd betrap en dat hij door zijn familie werd geconfronteerd;

- verzoeker blijkt niet in staat om te vertellen hoe hij heeft ontdekt op personen van hetzelfde geslacht te vallen en lijkt homoseksualiteit te zien als een keuze (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 24; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 16);
- verzoeker licht niet aannemelijk toe hoe het komt dat hij na zijn verhuis naar Sefwi Boako geen homoseksueel meer was, kan evenmin uitleggen wat homoseksualiteit voor hem betekende en komt niet verder dan het verbinden van homoseksualiteit met het stellen van seksuele handelingen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10, p. 30);
- het is niet serieus dat verzoeker stelt in Europa geen homoseksuele relaties te willen hebben omdat hij christen is geworden, maar in Afrika wel homoseksuele relaties zou willen hebben (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 26), wat een aanwijzing vormt dat verzoeker zich bewust een profiel wil toemeten waarvan hij weet dat dit niet wordt aanvaard in zijn land van herkomst;
- verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn voorgehouden interesse en bekering tot het christendom, zeker in relatie tot zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid, missen elke coherentie en geloofwaardigheid (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11-12; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 25-28);
- verzoeker verklaarde bij de DVZ bij een vraag naar zijn religie "*Moslim, Soenniet*" te zijn (verklaring DVZ, vraag 9), wat haaks staat op zijn verklaringen bij het CGVS (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11, p. 13), alsook op zijn verklaringen in Duitsland die op hun beurt verschillen van zijn verklaringen bij het CGVS;
- aangezien verzoeker voor zijn vertrek naar Europa binnen een christelijke gemeenschap in Ghana zou hebben gewoond en verder geen problemen kende in Ghana (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 31), valt niet in te zien waarom het voor verzoeker niet mogelijk zou zijn om zich buiten zijn geboortedorp te vestigen, ver van zijn familie met wie hij geen contact meer onderhoudt (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4, p. 9, p. 10).

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, in het bijzonder zijn voorgehouden geaardheid en bekering tot het christendom. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en zijn relatie met A.B./B., het geven van een *post factum* uitleg ter verschoning van zijn ongeloofwaardige verklaringen over het openbaar kussen met A.B./B. en zijn navolgende gewijzigde verklaringen, het verwijzen naar zijn culturele achtergrond ter verschoning van zijn ondoorleefde verklaringen over de betekenis van homoseksualiteit voor verzoeker en het gegeven dat hij homoseksualiteit als een keuze ziet, het louter stellen dat het christendom homoseksualiteit verwerpt en het vrij beleven van iemands seksualiteit niet meer van tel is wanneer men honger heeft en geen woonst heeft, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van

herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS